

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1TdoV/14/2016
Identifikačné číslo spisu: 9512100185
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9512100185.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Libora Duľu, JUDr. Štefana Michálika, JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Pavla Farkaša, v trestnej veci obvineného Mgr. V. N. a spol. pre prečin nepriamej korupcie spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 336 ods. 1 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom 26. apríla 2017 v Bratislave o dovolaní obvineného Mgr. V. N. proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. júna 2015, sp. zn. 5 To 2/2015, v spojení s rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 12. augusta 2014, sp. zn. PK - 1T 38/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. per analogiam dovolanie obvineného Mgr. V. N. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 12. augusta 2014, sp. zn. PK - 1T 38/2012, bol o.i. obvinený Mgr. V. N. uznaný vinným z prečinu nepriamej korupcie spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 336 ods. 1 Tr. zák., a to na skutkovom základe tam bližšie uvedenom.

Obvinenému bol za to uložený podľa § 336 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. j/ Tr. zák. a s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere jeden rok, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov.

Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. j/ Tr. zák. a s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. mu bol zároveň uložený peňažný trest vo výške 10.000 Eur s tým, že pre prípad úmyselného zmarenia výkonu tohto mu bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere dva roky (§ 57 ods. 3 Tr. zák.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozsudkom z 18. júna 2015, sp. zn. 5 To 2/2015:

- vo výroku I./ na podklade odvolania prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. vyššie citovaný napadnutý prvostupňový

rozsudok zrušil vo výroku o treste a obvinenému Mgr. V. N. podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám uložil podľa § 336 ods. 1 Tr. zák., s poukazom na § 36 písm. j/ Tr. zák. a s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere jeden a pol roka, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia; podľa § 56 ods. 1, § 57 ods. 3 Tr. zák. mu tiež uložil peňažný trest vo výške 15.000 Eur spolu s náhradným trestom odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov;
- vo výroku II./ odvolanie obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol (ako nedôvodné).

Dňa 23. novembra 2016 bolo Špecializovanému trestnému súdu doručené dovolanie obvineného Mgr. V. N., smerujúce proti obom skôr uvedeným rozhodnutiam, ktoré tento podal prostredníctvom ním zvoleného obhajcu JUDr. Dušana Ivana. Ako právne dôvody dovolania obvinený uplatnil dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, g/ a i/ Tr. por. (tiež v spojení s § 374 ods. 3 Tr. por.), pričom tieto v odôvodnení podaného dovolania tiež bližšie písomne zdôvodnil. Záverom s poukazom na ním uvedené skutočnosti navrhol, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil, že rozhodnutím odvolacieho súdu bol porušený zákon v jeho neprospech, aby oba napadnuté rozsudky súdov nižšieho stupňa zrušil a vec následne vrátil Špecializovaného trestnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd ako súd dovolací v zmysle § 378 Tr. por. vec predbežne preskúmal, pričom dospel k takému záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť z formálnych dôvodov - bez skúmania opodstatnenosti uplatnených dovolacích námietok, keďže toto bolo podané obvineným v danej trestnej veci opätovne po tom, ako skôr podané dovolanie vzal výslovne späť.

K vyššie uvedenému je potrebné uviesť nasledovné:

Z obsahu spisu vplýva, že obvinený Mgr. V. N. dňa 26. augusta 2015 podal už v predmetnej veci prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Dušana Ivana na prvostupňový súd dovolanie (a to s identickým obsahom - s tou jedinou výnimkou, že v danom čase žiadal tiež o odklad vykonateľnosti rozsudku najvyššieho súdu do rozhodnutia o dovolaní podľa § 380 ods. 4, veta druhá Tr. por.), ktoré bolo predložené 19. októbra 2015 najvyššiemu súdu na rozhodnutie.

Písomným podaním z 20. októbra 2015, doručeným dovolaciemu súdu v nasledujúci deň, obvinený (prostredníctvom svojho vyššie menovaného obhajcu) vzal podané dovolanie v zmysle § 375 ods. 1 Tr. por. v celom rozsahu späť.

Vzatie dovolania späť obvineným bolo uznesením predsedu senátu dovolacieho súdu z 10. novembra 2015, sp. zn. 1 TdoV 15/2015, podľa § 375 ods. 3 Tr. por. vzaté na vedomie.

Trestný poriadok v § 375 ustanovuje možnosť vzatia dovolania späť výslovným vyhlásením osoby, ktorá ho podala (v prípade predpokladanom v prvej vete odseku 2 naposledy označeného ustanovenia je potrebné k účinnému späťvzatiu splnenie aj ďalšej podmienky), ako prejav dispozície dovolateľa dovolacím konaním, na rozdiel od ustanovení upravujúcich odvolanie (§ 316 ods. 1) však už explicitne nerieši, či osoba, ktorá vzala ňou podané dovolanie späť, môže toto opätovne podať.

Dovolací súd sa v rámci svojej rozhodovacej činnosti (viď uznesenie najvyššieho súdu z 12. februára 2013, sp. zn. 2 Tdo 4/2013, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 48/2014) vysporiadal s uvedenou otázkou nasledovne: III. Späťvzatie dovolania a jeho vzatie na vedomie uznesením predsedu senátu dovolacieho súdu alebo predsedu senátu súdu prvého stupňa v situácii, keď ešte vec nebola predložená dovolaciemu súdu, má rovnaký účinok ako späťvzatie odvolania, t.j. vytvára prekážku vecného prieskumu napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo na základe opätovne podaného dovolania tou istou oprávnenou osobou, ktoré v takom prípade musí byť odmietnuté z formálnych dôvodov (§ 382 písm. b/ TP per analogiam).

Inými slovami povedané, rovnako ako pri odvolaní, ani pri dovolaní nie je možné znovu účinne podať v tej istej veci taký opravný prostriedok osobou, ktorá ho už predtým výslovne vzala späť. Pri použití

argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu), ak totiž opätovné podanie (po predchádzajúcom späťvzati) neprichádza do úvahy ani pri odvolaní ako („len“) riadnom opravnom prostriedku (napádajúcom doposiaľ neprávoplatné rozhodnutie), s podstatne vyššou dôvodnosťou sa také obmedzujúce pravidlo uplatní (a dotknutý postup procesne znemožní) pri dovolaní ako (dokonca) mimoriadnom opravnom prostriedku, ktorý v osobitných, zákonom oproti odvolaniu redukovaných prípadoch, atakuje už právoplatné rozhodnutie (s aspektom jeho relatívnej nezmeniteľnosti, a to v záujme právnej istoty). Ustanovenie § 316 ods. 1 Tr. por. sa teda v dovolacom konaní použije per analogiam legis.

Použitie analógie je v procesnom práve prípustné, bežne sa používa a v popísanej situácii je jediným vecne správnym výkladovým riešením formulačnej štruktúry zákona. Opačný záver by (naopak) nelogicky obracal symetriu dostupnosti použitia riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, keď mimoriadny prostriedok by bol dostupnejší ako riadny. Taký výklad zákona by bol nesprávny, a preto ho nemožno preferovať s argumentom, že je pre dovolateľa priaznivý - porovnanie na báze priaznivosti by bolo možné, len ak by obe interpretácie boli prijateľné.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a prezentovaných úvah preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.